

Julián, Kim, Leon a Kija – detektívi v čase

Pohotová Kim, bystrý Julián, fyzicky zdatný Leon a tajuplná egyptská mačka Kija sú štyria kamaráti, ktorých spája spoločné tajomstvo...

Vlastnia kľúč od starej knižnice benediktínskeho kláštora svätého Bartolomeja. V tejto knižnici sa ukrýva miestnosť zvaná Tempus, ktorá umožňuje cestovať do minulosti. Tempus pulzuje v rytme času a ukrýva tisícky dverí, vždy jedny pre jeden rok svetových dejín. Výpravy v čase zaviedli našich kamarátov do starovekého Ríma alebo do Egypta z čias faraónov, kde sa k nim pridala mačka Kija.

Priatelia sa vždy vydajú na cestu v čase, keď ich zaujme nejaké historické obdobie, alebo keď tušia, že sa v minulosti odohral záhadný zločin.

Tempus dokáže priateľov premiestniť v čase, ale takisto aj preniesť späť. Stačí sa vrátiť presne na miesto, na ktorom človek pristál. Jedine odtiaľ sa dá cestovať domov, do súčasnosti.

Hoci výlety v čase zvyknú trvať aj niekoľko dní, v prítomnosti za ten čas neprejde ani len sekunda – a tak nikto nepostrehne, že sa malí detektívi zase vydali na tajomnú cestu storočiami...

Divadlo

Dvere sa prudko rozleteli a do triedy vstúpil učiteľ Tebelmann vo svojom ošúchanom saku. „Dobré ráno, moji milí!“

„Dobré ráno, pán Tebelmann!“ pozdravilo dvadsaťštyri žiakov.

Učiteľove oči zažiarili, keď oznámil: „Dnes sa budeme zaoberať veľmi zaujímavou kapitolou z dejín...“

Kim, Leon a Julián sa na seba s očakávaním pozreli.

„To som teda zvedavý,“ zašepkal Leon Juliánovi.

„Čo hovoríš?“ opýtal sa Tebelmann.

„Ale nič,“ rýchlo odvetil Leon.

Tebelmann si s námahou začal čistiť okuliare. „Ideme do divadla!“

„Ako, prosím?“ vyhrklo dievča z prvého radu.

Učiteľ prudko prikývol a v tom momente by ho Kim prirovnala k sliepke, hľadajúcej potravu. Musela potlačiť smiech. Tebelmann bol najlepší učiteľ, akého poznala, ale niekedy sa správal naozaj nemožne.

„Áno, Líza, ideme do divadla. Samozrejme, len vo fantázii,“ oznámil učiteľ.

Líza kývla rukou: „Teraz však preberáme grécke dejiny. Čo to má spoločné s divadlom?“

Učiteľ nadul líca ako moriak. Na čele sa mu zjavila kolmá vráska. „Och, ty úbohé nevedomé dieťa!“ zvolal. „Grécke dejiny a divadlo idú ruka v ruke. Už len slovo divadlo je gréckeho pôvodu. V preklade to znamená javisko. A aby som vám to priblížil, chcem založiť divadelnú spoločnosť.“

Medzi žiakmi sa rozprúdila živá diskusia.

„To znie dobre, všakže?“ oslovila Kim svojich priateľov.

„Som za!“ nadšene zvolal Julián.

Leon váhavo povedal: „Neviem, či je to pre mňa to pravé orechové...“

„Zaručene je,“ poznamenala Kim. „Ty si predsa rodený herec!“

Leon sa na ňu podozrievavo pozrel: „Ako to myslíš?“

Ale odpovede sa už nedočkal, pretože učiteľ pokračoval: „V Grécku uzrelo svetlo sveta mnoho známych básnikov, napríklad *Aischylos* a *Sofokles* ako zástupcovia *tragédie* alebo *Aristofanes*, predstaviteľ *komédie*. Ich diela sú nadčasové, ešte aj dnes sa stále hrávajú. Antické javisko bolo dejiskom drám s témami ako bohovia, hrdinovia, bitky, láska, zrada...“ Učiteľ sa na chvíľu odmlčal, počúchal si spánky. „... a jedného dňa sa stalo aj miestom skutočnej vraždy!“

Priatelia si vymenili zaujaté pohľady. Počuli vari dobre?

„Tvrдите, že v divadle niekoho zabili?“ spýtal sa Julián.

„Áno, obeťou sa stal samotný kráľ,“ dodal. „Išlo o *Filipa II.*, niekdajšieho panovníka *Macedónska*.“

„V živote som o ňom nepočula,“ zamrmlala Líza.

„A práve preto tu pred tebou stojím,“ povedal učiteľ. „Aby si si toto meno zapamätala. Filip II. bol významný muž – bol otcom *Alexandra Veľkého*. Obeťou vraždy sa stal v roku 336 pred Kristom v divadle, v meste *Aigy*.“

„Kto bol páchatelom? Je to známe?“ opýtal sa Leon. Zrazu bol ako na ihlách.

Tebelmann pokrčil plecami. „Okolnosti vraždy nie sú dodnes vyjasnené. Existujú síce nejaké dohady, no nič sa nedokázalo. Ale týmto podlým skutkom sa už nebudeme ďalej zaoberať, vrátíme sa k divadlu. Najprv vám poviem nejaké základy a potom...“ Učiteľa už nebolo možné zastaviť.

Leon najprv počúval so zatajeným dychom a dozvedel sa toho veľa o stavbe gréckeho divadla. Postupne však začal myslieť na iné veci. Stále ho prenasledovala myšlienka na záhadnú smrť v divadle. Chlapec si začal poťahovať ľavé ucho, ako zakaždým, keď tuho premýšľal.

Kamaráti išli po vyučovaní spolu domov.

„Musíme sa tam vybrať! To je prípad práve pre nás,“ povedal Leon, keď si bol istý, že ho nikto okrem Kim a Juliána nepočuje. „V divadle zavraždia slávneho kráľa, a zdá sa, že nikto nepozná okolnosti činu.“